

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Ludovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. IX. Vota, ac devotiones Ludovici erga Venerabile Sacramentum, ac
Deiparam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

antea non ignotæ, agnitio, quæ
ravissimum & efficacissimum ani-
mi motum efficit.

CAPUT IX.

VOTA AC DEVOTIONES
LUDOVICI ERGA VENERABILE
SACRAMENTUM, AC
DEIPARAM.

I.

Quatuor sunt, quæ maximè
in votis habuit Ludovicus,
ut sæpe à Deo obnixiùs contendit:
Lux ad cognoscendum seipsum,
& eos, quorum curam habebat:
Amor Dei purus & ardens, absque
omni suo emolumento: Odium
carne sui, voluptatis, honoris; &
amor crucis, doloris, cõtemptûs:
flagrans denique studium gloriæ
Dei, & salutis aliorum. Et primum
quidem speravit se consecuturum
interpositione gratiæ, ac merito-
rum Deiparæ; alterum Sponsi il-
lius,

lius; tertium S. Joannis Baptistæ, quartum, S. Pauli Apostoli. Omnium autem expeditionem Angelo suo tutelari commendavit. Atque hæc omnia cumulatè ipsi concessa fuisse, demonstrant ea, quæ supra narrata sunt.

II.

Præter ista mentem suam præcipuè sacrosancto Evcharistiæ Sacramento, tum etiam Virgini Mariæ colendæ addixerat. Inde consilia & responsa, inde quidquid operatur, petivit, & accepit. Cùm considerasset illa verba; *Aperite mihi portas justitiæ*, portarum nomine intellexit præcipuos aditus & media perveniendi ad perfectionem: eas autem pandi à DEO & Angelis, cùm ejus desideria nobis inspirant. Ac primariam quidem portam esse Christum Dominum nostrum, in sanctissimo Sacramento altaris, qui dixit; *Ego sum ostium. Per me,*

quis introierit, salvabitur. Ad hanc
portam accedendum magna cum
fide & amore: sed ipso in limine
mox occursura tria exempla virtu-
tis perillustria, eadēque præsen-
tia: unum Demissionis extremæ,
quā se illa Majestas infinita vili pal-
liolo, vini & panis, operit; unde à
multis non cognoscitur, negatur,
tractatur indignè, aut exigua cum
reverentia. *O Rex meus, & DEUS*
meus, quanto pro me vilior, tanto mihi
carior! tanto magis te amabo, extol-
lam, laudabo. Alterum exemplum
est Obedientiæ, quā in eodem
temporis momento præsentem
est sinit, in quo verba sacra pro-
nunciavit Sacerdos, etiam impro-
bus, & sive in ignem projiciatur,
sive in locum quemcunque, manet
ibi, donec forma panis intereat:
quia descendit de cœlo, non ut
faciat voluntatem suam, sed Patris
sui, à quo missus est. Hæc est autem
R 2 volun-

voluntas Patris ejus, ut eum, qui
 venit ad se, non eiciat foras. Ter-
 tium exemplum est Misericordia,
 quâ famelicos pascit & recreat
 escâ potûque, quo exquisitiorem
 non habet; vestit nudos gratiâ, li-
 berat à vinculis cupidinum; solat
 tur infirmos, abscondit eos in suis
 vulneribus, erudit illustrationibus,
 dirigit inspirationibus, corrigit in-
 ternis monitionibus, consolatur
 intimâ lætitiâ moestos ob suas in-
 convenientias, distractiones, irre-
 verentias; denique condonat of-
 fensas. Has tres virtutes amplexo,
 & earum imitandarum desiderijs
 accenso, ait Ludovicus patere,
 per hanc portam, aditum ad inti-
 mam charitatem DEI, quæ est per-
 fecta justitiâ: atque ibi patefieri
 illi viscera infiniti amoris, quo
 DEVS tantâ sui demissione, ac tam
 promptè ad opera misericordiæ
 nobis exhibenda descendit, qua-

lia

ha facieb
 ali versa
 dit hunc
 plenis.

amore imp
 postea quar
 des DEI
 Domino.

Porro

portam o

accedend

io magn

parati

itione. I

mbandi a

oram ill

tatiendo

ilum inte

omno,

ed excipie

perficiend

quod si co

te, anim

la faciebat, cum in corpore mor-
tali versaretur in mundo. Conclu-
dit hunc locum his verbis affectu
plenis. *O qui intraret! ô qui se isto
amore impleret; istaque justitia, ac
posteaquam intravit, diffunderet in lau-
des DEI! Ingressus in eas confitebor
Domino.*

III.

Porro his adminiculis ad eam
portam omnis boni, & sanctitatis,
accedendum sibi decrevit. Princi-
pio magna cum aviditate, accurata
preparatione, & postea gratiarum
petitione. Deinde cum desiderio ex-
ambandi ad fores illius continuo,
coram illo peragendo preces, dis-
cutiendo conscientiam, sæpius ad
illum intervivendo, præcipue manè
et somno, ut ei præsentem se sistat
et excipienda mandata, & gratiam
perficiendi omnia ad ejus gustum,
quod si corpore non liceat ipsi ad-
ire, animo saltem eum adorando

*Quomo-
do ad Vea-
nerabile
Sacra-
mentum
accesserit
Ludovi-
cus.*

& alloquendo. Denique profundè
 cum reverentia, sive cum illo ve-
 setur, sive tractet aliqua ad illum
 spectantia, ut sacra vasa, manus Sa-
 cerdotum, & alia quælibet. Porro
 tantum divini huius cibi desiderium
 in eo fuit, ac tanta fames, ut annis
 45. una solùm die, paulò ante mor-
 tem, illo abstinuerit, non absque
 dolore. Passus fuerat eâ nocte tur-
 bus, ac tam insolitas angustias pe-
 ctoris, ut crederet se suæ necis, &
 maximi damni reum fore, nisi hau-
 stu frigide nimium illum æstum
 restingueret, & unius communio-
 nis abstinentiâ multas redimeret.
 Fuit hoc unicum dolorum eius le-
 vamentum, ut diceret huc pertine-
 re illud Hispanorum proverbium:
*Omnes dolores cum isto pane sunt dul-
 ces.* Atque ut ordinariè prolixus
 erat in gratijs agendis pro tanto be-
 neficio, ità non rarò singulares
 inter eas habuit sensus: qualis hic
 fuit.

...ofund
...illo ve
...illum
...nus Sa
...Porro
...siderii
...at annis
...te mot
...absque
...Et tan
...tias pe
...ecis, &
...ifi hau
...estum
...munio
...meret
...eius le
...ertine
...bium
...nt dol
...olixus
...nto be
...ulares
...lis hic
...fuit.

...fuit. Petierat post Sacrum à sanctis-
...sima DEI Matre, secum communi-
...caret aliquid de illo sensu, quem
...habuit olim, dum ipsa in Sacra-
...mento DEVM sumeret. Significa-
...tum est ei, toties renovatum in illa
...fuisse id gaudium, quo illum opera
...S. Spiritûs concepit in utero. Sup-
...plicavit igitur Christo Ludovicus,
...ut quemadmodum tunc beatus
...fuit uterus Virginis, propter ma-
...xima dona, quæ largitus est ei; ita
...nunc subingrediens viscera Chri-
...stianorum, omnibus eos bonis cu-
...mulare dignetur: quando sacra-
...Communio est ejus in Virgine
...Conceptionis repræsentatio.

IV.

Quàm crebrò divinum hoc Sa-
...cramentum venerabundus acces-
...serit, optimè Joannes Rho descri-
...psit his verbis: *Noctes sæpe integras*
...*oram divina Eucharistia insomnes*
...*vacuere Ludovico tam solemne fuit,*

R 4 quàm

Sapissi-
me invi-
sit Vene-
rabile
Sacra-
mentum.

quàm ad eandem summâ quadam ani-
 mi attentione adorandam interdum, ac
 per tenebras itare ad eò frequenter
 quacunque demum esset anni tempe-
 stas, ut sine illa esse non posse videretur;
 mirarenturque domestici, hominem
 nullius valetudinis, atque imbecillimis
 usque viribus, tanta contentioni non succumbere;
 languoribus illorum maximis perpetuò frangi,
 ut vix agrum spiritum duceret, ad Sacramentum
 tamen, continuamque Eucharistia-
 adorationem, quantum opus esset, vacillare.
 Cum autem genua per debilitatem
 flectere non poterat, profundâ capitis
 inclinatione non unâ, sed iterum iterumque
 repetitâ genuflexionem compensavit;
 quin etiam posteaquam recesserat,
 antequam è templo pedes efferret,
 reversus iteratâ inclinatione debiti
 cultûs officium fecit. Si omninò
 ex cubiculo, etiam grallarum auxilio,
 prodire non posset, coram

coram imagine sacre Eucharistia
sua pietati indulgit: nec omisit
tam consuetudinem, quacunque
loco distantia, vel negotio distine-
retur. Monitus quondam à Re-
ctore suo, Didaco de Sosa, ne su-
meret sibi laborem tantâ cum
difficultate eundi ad templum,
cum posset suo desiderio satisfa-
cere in cubiculo, respondit hâc
memoratu dignâ sententiâ. *Facio,
Pater, hos passus, plures etiam factu-
rus, ut ostendam quanti estimem gra-
tiam sistendi me coram eo Domino, &
rogandi cum eo pro impetranda mise-
ricordia, quâ tantopere tunc indigebo,
quando me videro coram eo tanquam
severo Iudice.*

V.

Alias etiam causas huius assidue
visitationis ab eo scriptas invenie-
mus: unam ut delicias faceret
Christo, qui dixit; *Delicia mea esse
cum filijs hominum, & omnes la-
boran-*

*Cause
visitan-
di Ven.
Sacra-
mentum.*

R s boran-

borantes invitavit ad se. *O anima mea, inquit, dic tu quoque Christo, delicia mea esse cum Filio hominis; quem se ipse vocavit.* Alteram, quia cum Christus tanto ad nos itinere, de coelo in terram descenderit, ignominiae foret, si non aliquot passibus è cubiculo ad eum in templo accederem. Nam profectò Regina Austria contra se surrecturam in iudicio, quæ à finibus terræ venit ad audiendam sapientiam Salomonis. *Et ecce plusquam Salomon hic.* Et eum utique non minùs erga se munificum fore, quàm Salomon fuerit erga illam Reginam, cui dedit omnia quæ voluit, & petiit ab eo, exceptis his, quæ ultro obtulerat ei munere Regio. Dedit enim illi multo plura, quàm ad eum ipsa attulerat. Qualia verò acceperit Ludovicus inter has visitationes Eucharistiæ, ipse indicavit, cum scripsit, suam animam interdum deliciis ita

copiosè perfundi, ut redundant
in corpus: aliàs commoveri repen-
tis motibus amoris, humilitatis,
laudis, & alijs, non sine lachrymis
& cordis teneritate: ut exclamare
possit cum Regina Sabæa; *Beati*
servitui, qui hîc stant coram te sem-
per. Beata eris, inquit, anima mea, si
possis longo tempore stare in presen-
tia Domini nostri: cumque perpen-
deret magnitudinem hujus bene-
ficii, quod undequaque infinitum
est: infinitum, quòd eo datur; in-
finite amor, quo datur; infinitæ
gratias, quibus datur; infinita indi-
gnitas sua, cui datur: non inve-
niebat quas pro eo gratias ageret,
quas laudes referret; sed cum Pro-
pheta dicebat: Defecit in salutare
meum anima mea: & laus tua silen-
tium, DEUS: quidquid enim lau-
dis dixerò, quasi nihil dixerò. Por-
ro inter alios hujus consuetudi-
nis fructus etiam hunc recensuit,
multi

multiplicis confidentiæ: videlicet
obtinendi sanitatem animæ suæ,
quia dictum est: *Qui manducat me,
vivit propter me: atque hoc vi-
lutiferi ejus contactus: Si tetigero
tantum vestimentum ejus, salva ero.*
Quin si solo aspectu serpentis ænei
sanati sunt Hebræi, multò magis
id fieri posse aspectu Salvatoris, in
Sacramento constituti. Denique
licet inclusum videre non liceat, si
dicat unicum verbum, sanatum
se iri. *Dic, ait, ô bone JESU; dic, ait,
anima mea, salus tua ego sum: dic,
accipe spiritum sanctum; Videri pos-
sunt ea, quæ scripsit in illa verba
Cantici; Trahe me post te. Vbi di-
cit, Christum in hoc Sacramento
esse instar magnetis, qui non trahit
ad se aurum vel argentum, sed fer-
rum, vilius metallum, & minoris
apud homines pretij, sed sibi si-
milis. Ita Christum facere: non
mirum ergo, si tantâ vi Ludovicus
attraxit.*

VI.

Alteram portam Justitiæ, per *Beatam*
quam ad perfectionem sanctitatis *Virginẽ*
venitur, sanctissimam DEI Matrem *quomodo*
esse statuit Ludovicus: illa enim, *coluerit.*
est Regis alti janua, & felix cœli
porta. Hæc ut nobis pateat, à DEO
petendum esse, qui per Angelum
tutelarem nobis ad eam aditum
faciat: siquidem non nisi per illam
possit ad primariam, de qua supra,
penetrari. Hanc ergo partim com-
muniq; modis demereri studuit,
ut sunt Rosarium, jejunium ante
Ascensum, & sabbatinis diebus, con-
sideratio Mysteriorum ad illam
spectantium, & super omnia imita-
tio demissionis ejus ac puritatis:
partim proprijs quibusdam, qualis
fuit coronæ precatotiæ, in cujus
primo denario novem ordines An-
gelorum, ac præcipuè S. Gabrielem,
& Virginis Tutorem, invitabat ad
audes DEO canendas pro donis ef-
fusis

fufis in illam; & mox eorum laudibus & lætitijs jungebat suas, fimilique à singulis personis divinis, & ipsâ Virgine, gratiam petendo, quatum maximè indigere se putabat. Idem in secundo denario faciebat, invitando ad eadem beatos Patriarchas & prophetas, nominatim Patres & Sponsum Dei parat: tertio Apostolos & Discipulos Domini, præsertim illi quondam familiariores, ut Joannem, & Lucâ Evangelistas: quartò Martyres: quintò Cõfessores, Doctores, Religiosos: sextò, Virgines & Viduas, præsertim ejus cultui magis quondam addictas. Aliam peculiarem demerendæ Virginis rationem excogitavit, cum, accepto Sacerdotio, videret sibi non tempus fore ad recitandum, uti consueverat, quotidie illius Officium. Pro eo proposuit sibi quotidie recitare octo Hymnos, qui sunt distributi per Horas Officij,

De
Officij, &
tem uni
no oratio
dus Na
tionis,
Sextæ Vi
sive expe
tionem P
no Assua
nia Dei
tur olim
gulis Ang
illa rec
ceptione
gratia plen
minus tec
benedicta
licus fru
sancta M
Mater DE
am, ubi
bus?

Nec in

Officij, & singulis addere orationem unius è festis ejus, ut Martini orationem Conceptionis, Laudibus Nativitatis, Primæ Præsentationis, Tertix Annuntiationis, Sextæ Visitationis, Nonæ Partus sive expectationis, Vesperis orationem Purificationis, Completorio Assumptionis: ita quotidie omnia Deiparæ festa celebravit. Sicut olim Alfonso Salmeron singulis Angelicæ salutationis articulis illa recoluit: sub voce *Ave*, Conceptionem: *Maria*, Nativitatem; *Gratia plena*, Præsentationem; *Dominus tecum*, Annuntiationem; *Benedicta tu*, Visitationem; *Benedictus fructus ventris tui*, Partum; *Sancta MARIA*, Purificationem; *Mater DEI*, Assumptionem in cœlum, ubi orat pro nobis peccatoribus.

VII.

Nec ingrata fuisse cœli Reginae Favor
studia

*Deiparæ
erga Lu-
dovicū.*

studia Ludovici, Marinæ de Escobar ostensum est, quando ad ipsam in morbo recreandam, venerunt spectabili formâ beati Parentis iulius, cum parvula in brachijs Joachimi: qui post dulcissima verba, & multiplex suavium filiolæ datum, eam in S. Annæ brachia deposuit, & post segetem dulcium blanditiarum receptam, Ludovico (qui linteatus & stolatus in Angelorum comitatu, tanquam Virginei favoris minister, simul accesserat) eam pariter diffusaviandam dedit. Is flexis genibus, magnâ cum reverentiâ, accepit hilarulam, & ad infirmam detulit, ut ejus pedum osculatione recrearetur.

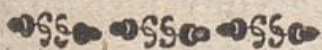
VIII.

*Angelo
tutore
familiariter
nti-
tur.*

Sed & Angelo suo tutore perquam familiariter usus est Ludovicus, quem se scribit adstantem sibi ad dexteram, cum inter orandum

nam mens aliò distracta esset, sic
locutum fuisse: Angele mi, vel
tibi Dominus noster reliquit libe-
ras manus, ut me illumines & ac-
cendas, vel non: si reliquit, quare
id, oro, non facis? Sin ligatæ tibi
sunt manus, pete ab eo, ut solvat,
& concedat, ut multum possis.
Illam autem ei non semel conspi-
cuium fuisse, infrà patebit. Sed &
alios Sanctos impensè coluit, eos
præsertim, qui arctiore cum Chri-
sto necessitudine gavisi noscuntur.
De S. Petri, Apostolorum Princi-
pis excellentia, tam sublimiter,
tanto sensu locutus est aliquando
cum Domino Francisco Sobrino,
postea Vallisoletano Episcopo, ut
admiratione plenum oculis in ter-
ram dejectis: & intimo devo-
tionis sensu affectum
dimiserit.

S CAPUT